

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,

Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, & ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea, plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1709

De excommunicatione contenta in extravag. l. de simon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

FORMULARIUM LEGALE PRACTICUM

Fori Ecclesiastici.

PARS TERTIA.

TITULUS IV.

De Censuris in jure latis contra Moniales.

CUM de Censuris, quæ Clericos, & alios Viros Religiosos ligant, suprà actum sit, & congruum & cohærens est, ut de censuris, & inhabilitatis, quæ fēminis Religiosis honores, & officia præpediunt, videamus; summatim tamen juxta institutum operis.

De Excommunicatione §. 1.

De excommunicat. contenta in Extravag. 1.
de simon.

EXCOMMUN. I.

S U M M A R I U M .

- 1 Referuntur verba extravag. 1. de simon.
- 2 Referuntur interpretationes DD. super intelligentia, & usū d. extravag. & n. 3. 4. & 5.
- 3 Bona Novitiae nolentis profiteri, vel mortuae antè professionem, sunt restituenda bæredi, non obstante contraria consuetudine.

ADNOTATIONES.

AD evitandum simoniæ crimen, quod occasione ingressus in Religionem cum fidelium scandalo, & damno committebatur, *Urbano IV.* in hac extravag. (pœnis in jure statutis, in suo robore relictis.) distictius inhibuit Superioribus Monasteriorum, tam marium, quam mulierum per hæc verba --- ne tam à ma-

ribus, quam à mulieribus volentibus ingredi eorum Religiones, Ecclesias, Monasteria, Prioratus, Domus, seu loca, in eorundem personarum receptione, aut antè vel post illam, quoscunque pastus, prandia, scūcenas, pecunias, jocalia, aut res alias, etiam ad usum Ecclesiasticum, seic quemvis piuum aliū usum depusata, vel deputanda, directè, vel indirectè petere, vel exigere quoquomodo præsumant, &c. Illa dumtaxat, quæ personæ ipsæ ingredientes purè, & spontè, & plena liberalitate omnique pactione cessante dare, vel offerre Ecclesias, Monasteriis, Prioratibus, & dominibus hujusmodi voluerint, cum gratiarum actione licetè recepturi. Nos enim qui seus egerint, si sint singulares personæ, tam dantes, quam accipientes hujusmodi, excommunicationis, si Capitulum, vel Conventus fuerit, suspensionis sententis eo ipso decernimus subjacere: à quibus præterquam in mortis articulo, absolvi nequeant absque Sedis Apostolicæ licentia speciali. Hæc ibi.

In interpretanda Constitutione hac, si essent attendenda DD. modernorum dicta, hodie otiosa penitus redderetur: plures enim corum dicunt, quod recipientes pro sustentatione ingressuri non incurvant,

rant censuram, & hos refert, & sequitur Bonac. de excomm. in particular. disput. 2. punc. 29. num. 4. alii autem dicunt, quod talis opinio potest salvari, quando Monasterium est inops, prout vidimus suprà in tit. de interdict. form. ult. alii dicunt, quod ad incurram hanc censuram, requiritur, ut datio, vel receptio fiat ex pacto pro ingressu in Religionem, quos sequitur Pelizar. de monial. cap. 8. num. 17. & tamen ex verbis extrav. supra recitatis hoc non percipitur: quia Pontifex non dicit -- *pro earundem personarum receptione*, prout necessarium esset, quod diceret, ad inducendam hanc causam finalem, sed dicit, quod nihil illorum, quae ibi expressa fuerunt recipiatur -- *in earundem personarum receptione*: ex qua dictione inducitur, & indicatur tempus, & occasio potius, quam causa finalis: adeò ut mens Legislatoris fuerit, quod nullo modo ex pacto, recipi possint prandia, dona, & jocalia occasione ingressus in Religionem, quamvis non reciperentur pro illius pretio, ut patet ad sensum: alias enim inutilis prorius fuisse provisio extravagantis, & nihil amplius disponeret, quod jus commune disponit, tot. tit. de simon. alii dicunt quod censura non incurritur, nisi sequatur professio recepti, seu receptae, & hos sequitur cum Bonaccin. Barb. in hac extravag. n. 3. & tamen Pontifex actum completum professionis non contemplavit, sed receptionis, ut patet ibi -- *in earundem personarum receptione*, aut ante, vel post illam, & sic ad incurram hanc censuram sufficit, quod dona, & alia suprà prohibita fuerint data, & recepta tempore ingressus, & acceptanceis, & receptionis, qui est actus sub censura prohibitus, & in ea consummatus, ut ipse Bonacc. sic contrarius dicit in censur. bull. Cenæ disp. 2. q. 2. pun. 4. n. 3. nec expectatur professio recepti, cum Censura haec non maneat in suspenso, prout maneret cum absurdo, si assertum Barboæ, & Bonaccinæ verum esset.

4 Alii demum laxiores ajunt, quod haec Extravag. vel non fuit usu recepta, vel in desuetudinem abiit, & hos referunt; sed non sequuntur Bonacc. primo loco cit. & Donat. prax. rer. regul. tom. 4. tract. 12. q. 21. num. 1. quod est assertum erroneum,

& prorsus insubsistens: quia cum reperiatur inserta in Sexto Decretalium, & solemniter publicata, habet vim legis, & sententia contrà eam lata est ipso iure nulla, ut advertit Medic. tom. 1. tit. de legib. & stat. part. 1. quest. 3. num. 20. imo cum in Conflit. 40. Alexandri Papæ VII. & in Edictis Innoc. XI. anno 1676. & 1684. & Innoc. XII. anno 1692. in Urbe publicatis, prohibeantur expresse monialibus ea omnia, quae continentur in hac extravagante, sub pena privationum officiorum, vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendis, videtur tacite innovata.

Quare Ordinarii locorum in eorum Diœcesibus, curare debet exemplo Episcopi Urbis, & Orbis, quod moniales, servent dispositionem hujus extravagantis, & ad tollendos abusus, & removenda illicita, quae turpe lucrum sapient, & modestiae religiosæ adversantur, ipsi taxent expensas, quae necessariae sunt in receptione habitus, & tempore professionis, prout monent Gavant. in verb. monialium professio n. 25. Tambur. de jure Abbatis. disp. 6. quest. 1. num. 3. Donat. prax. rer. regul. tom. 4. tr. 12. d. quest. 21. num. 3. & ita cessabunt scandala, & pericula incursum censurarum.

) Item quod in casu egressus alicujus Novitiae nolentis profiteri, vel intra annum probationis decedentis, bona omnia, quæ tempore ingressus detulit, seu Dotem jam solutam sub pena anathematis hæredibus Novitiae restituantur, ut Concil. Trid. jubet cap. 16. sess. 25. de regul. non obstante consuetudine, seu usu contrario non restituendi ut Sac. Congr. Concilii respondit Episcopo Eugubino 26. Nov. 1650. hb. de cis. 19. pag. 94.

De excommunic. contenta in Clement. att. tendentes de stat. monac.

E X C O M . I I .

S U M M A R I U M .

1 Referuntur verba Clementinæ att. tendentes de stat. monac.

2 Moniales impedientes munus Visitas

110-